

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נפ.

מסורת הש"ס

[illegible]

זורה אור השלם

1. ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא:
ויקרא ב טו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ליסנא אחרינא
וכו' וה' רקיקין ומשונין
מדדן שאר:

רבינו גרשום

[illegible]

ממתני' מנחת הסולת. ה"א דמחננד מנחה סתם מביא עשרון סלת ולבונה ולבונה וזוללה וקוממה כמו שהיא חיה וצדידיה כחיב שמן ולבונה. ובעל הער' אחריו לא כחיב לבונה אלא ממנחת סלת גמרין דכחיב צה וי"קרא צה נפש ומשע דכל מנחת יחיד טעונה שמן ולבונה כזו: **סלום ודריקין.**

חלולות או רקיקין דכדכצ צוירקאן [א] וְלֹהֶקֶן
 חלולות חשבי תרתי כיון דאי צעי חלות מימי
 אורי צעי רקיקין מימי: [א] **ומנחה**
מנחה אשה שהתנדבה מנחה: **ומנחה**
העומר. דא נמי תרתי שקין וזבונה
 וראס רקיקיב מנחה (ויקא) [א] ואס רקיקיב מנחה
 וזא חלולות מנחה העומר. אבל מנחה
 חלולות לא ציעיא לזבונה דמפרש
 צמח: **גמ'** **כל היכא דתקן**. היך
 דתקן דמתינין [א] (מנחות) עשר
 חלולות לזבונה חילן חלות עשר עשר
 חלולות דלאמרי' צללו מנחות (לקמן ע.א.)

[illegible]

ונתת עליה שמן. האי קרא במנחת העומר כתיב ואליה טרין למעוטי לחם הפנים משמע דלג חתי בק"ו מנחת נסכים שאינה טעונה לבונה טעונה שמן והיא גופה דאינה טעונה לבונה לא ידעינן אלא מסיפיה דקרא דדריש עליה לבונה ולא על מנחת נסכים

ומן ולבונה שמן ולא
לא לבונה ולא שמן
לבונה מנחת הסולת
והחלות והרקיקין
מן משיח מנחת עובד
מנחת העומר מנחת
טעונה לבונה לחם
שמן שמן שתי הלחם
קצאות ארץ שמעין לא
אמר רב פפא כל
לאפוקי מדברי שמעון
הצחצח רקיקין ביא קב"ל
עליה שמן ולא על
ול והלא דין הוא ומה
טעונה לבונה טעונה
לבונה אינו דין שמעון
שמן ולא על לחם הפנים
עליה שמן לבונה ולא
שיכול והלא דין הוא
שמן שמן טעון לבונה
שמן אינו דין שמעונה
עליה שמן לבונה ולא
מנחה לרבות מנחת
ציא שתי הלחם שלא
אמר מר עליה שמן
שמן אימא עליה שמן
שמן מסתברא מנחת
שכן עשרון כלי
ס אדרבה לחם הפנים
ציבורא חובה ממאי
מסתברא נפש אמר
ל מנחת נסכים לבונה
א על מנחת כהנים
כהנים הוה ליה לרבויה
ג מוש בגלל עצם
הוה ליה לרבויה שכן

בשבתא מסתברא נפש: מנחה לרבות מנחת שמיני
האי מאי אי אמרת בשלמא לרבות שפיר אלא אי
שעה מדורות לא ילפינן: היא להוציא שתי הלחם
א לכונה ואימא להוציא מנחת כהנים מסתברא מנחת
שכן עשרון כלי מצה ועצם הגשה ואישים אדרבה
שתי

בא בתור: חוק. כל המנחות עבודתן בחוק אבל לחם הפנים סידורו **סִבְחֵל**.
 אבל לחם הפנים עומד על השולחן משבת לשבת: **בַּשֶּׁשֶׁת**. כל המנחות
אִישִׁים. כל המנחות אין מהן הפנים ולאִישִׁים דמנחת העומר נקמטת כדמפרש
 גורון ולאִישִׁים: **יָצוּר**. לחם המנחות ומנחת העומר קרבן יצוֹר והמנחה
 ודורות וטומאה בפרק כ"ד לולין בפסחים (ק"ו): **דְּבָרִים** בָּאִים
 וכל קרבן יחיד לא דמי טומאה: **דֹּאכִיל**. שירי עומר נאכלין לכהנים
 והם פיגול שהרי קומץ הוּא ממחר וכלם הפנים והם פיגול דבדיקין
 כד שיש לו ממחרין בין ללֹאֵשׁ בין לנֹמֵץ והם בו פיגול אבל מנחת
 העומר קרבן אִשִּׁילוּ בַּשֶּׁשֶׁת כדאמר ב"י ר"י שםפאל (לקמן דף סג): ולחם
 מנחתה חביב נפש [ויקרא ד] למדורן לכל מנחת אִישׁ טעונה שֶׁנֶּחֱ: **בְּבִלּוֹל**.
 מנחת נקבים י"ח [יש ג' לויגין] לעשרין: **מוֹנֵשׁ**. עומר ושאר מנחות
 מן ומנחת הכהים בללות עלמון ומנחת נקבים באה בללל זבח: מנחת
 חן חובה ודוחות שבה וטומאה: **מַסְכַּבְרָא נֶפֶשׁ**. במנחת סלת חביב
בְּאִמְרָאם כְּשֶׁלֵּאם לרבות שפיר. דקד"א שעה מדורות לא ילפינן קמ"ל:
 שמי

לאפוקי מנחת כהנים דאין בה חד מכל הני: אפילו הכי מסתברא נפש. מסתברא דמרב' כלומר יריחי כגון מנחת כהנים מרבינא דיהוי כמנחת העומר אבל לחם הפנים דציבור נסכים בדבא הב' עשרונים וכולל בשמן ג' לוגין. ואינה טעונה הגשה. ואינה באה אלא נסכים לאפוקי שתי הלחם דלא באין בגלל עצמן אלא בגלל כבשים ואין מקטיר משתי הלחם

עין משפט
גר מצוה

מה א מיי פייז מהל
 מעשי'ק הלנס :
 מו ב מיי פייז שס הלנס :
 מז ג ד מיי שס הל' :
 מז ד מיי שס הל' מ:
 מוז ד מיי שס הל' :
 נה מיי פייז מהלנס תמידן
 ומוספין הל' י:
 נא מיי פייז מהלנס
 מעשי'ק הלנס ד:
 נב י מיי שס הלנס א:
 נג ב מיי פייז מהל' תמידן
 נד מוספין הל' י:
 נה ד מיי פייז מהל'
 נז מיי פייז מהלנס :
 נח ג מיי שס פייז הלנס :
 נט ב מיי פייז מהלנס :

מוסף רע"י

כל היבא דתנן. כלומר
מנחות עשר תנן. כלומר
מנחות שוות דין אחד
לאפוקי מדד"ש. דמטפי
חד מנחה צמה דמכשר מנחת
מאפה בתלתא גוויי דלעדיה
הוי י"א מנחות (להלן עב:
בכת"י).

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]